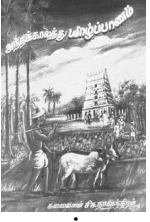


அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாணம் 2005 தலைமாதம் அலுவல்திரையியல்
Mellbournஇல் வெளியிடும் வகைப்படுத்தல்



புத்தக வெளியீட்டு விழாவொன்றுக்குப் போறன். நீ யும் வரப்போறியோ?"
அண்ணன் கேட்டார்.

"என்ன புத்தகம்?"

"அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாணம்" புத்தகத்தின் தலைப்பே புத்தக
வெளியீட்டு விழாவிடும் என்று இழுத்தது."புத்தக வெளியீட்டு
விழாவிடும் நான் வந்திருந்தேன். ஆனால் பார்வகைக்கு அது பொங்கல்
விழாவாக இருந்தது. அதுவும் முதியவர்கள் இணைந்து வழங்கிய பொங்கல்
விழா. இருக்கையில் ஆறாமர இருந்தவர்கள், அங்குமிங்கும் ஓடித்
திரிந்தவர்கள், வந்தவர்களுக்குப் பொங்கல், வடவை, பாயசம் வழங்கியவர்கள்
என்று எல்லோரும் முதியவர்கள். கண்ணுக்குப் பட்ட இடமெல்லாம்
முதிய அலைகளே. மடையில் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் இளையவர்களே தந்து
கொண்டிருந்தார்கள். அங்கிருந்த பெரிசுகளில் சிலரது பரேப்பிள்ளைகளாக
இருக்க வேண்டும். புத்தக

வெளியீட்டு என்று அண்ணன் சொன்னார் இது பொங்கல் விழாவாக
இருக்கிறதே. ஒருவளை நிகழ்ச்சியை மாற்றி விட்டார்களா? இல்லாத
நாங்கள் தான் மண்டபம் மாறி வந்து விட்டோமா? சந்தகேத்துடன்
அண்ணனைப் பார்த்தேன். பார்வையிலேயே என் சந்தகேத்தைப் புரிந்து
கொண்டார்.

"இது முதியோர் நடத்தும் விழாதான். புத்தகம் எழுதியவருக்கு வயது 83.
பொங்கல் விழா முடிய புத்தகம் வெளியிடும் வினம்." அண்ணனிடம் இருந்து
வந்த பதில் சந்தகேத்தைத் தீர்த்தது. முதியோர்கள் நடத்தும் ஒரு
விழாவில் ஒரு முதியவர் தனது அந்தக் காலத்து நினைவுகளை
அசைப்போட்டு அரங்கேற்றுவது முற்றிலும் பொருத்தம் தான்.

பொங்கல் விழா முடிந்தவுடன் புத்தக வெளியீட்டுக்கான ஆயத்தங்கள்
நடந்தன. மசேகைகள், நாற்காலிகள் எல்லாம் மடையைக் குழு அருகே
போடப்பட்டன. முதியோர்கள் மடையேறி இறங்க சிரமப் படுவார்கள் என்ற
எண்ணத்திலா அல்லது வந்திருந்தவர்களுடன் நெருக்கமாக நின்று
புத்தகத்தை வெளியிட வேண்டும் என்ற காரணத்திலா திரியவில்லை.
நானும் அண்ணனை களைவிட்டு சிரமப் படும்படி விரும்பவில்லை.

Written by மஹா

Friday, 07 August 2009 04:41 - Last Updated Sunday, 09 August 2009 10:35

அழகுத் திசுச் சொல்கிறார். இன்று இல்லையென்கிறாரோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. மாமியார் எப்படி மராமகளிடம் இருந்து குடும்பப் பொறுப்பைக் கைப்பற்றிப் பரேப் பிள்ளைகளையும் தனது ஆளுமையைக் கொண்டு வருகிறார் என்ற சட்டசூழ்ச்சியையும் சொல்லாமல் சொல்கிறார். ஒரு பட்டியலைப் போட்டு அந்தக் காலத்து சத்துணவு வகைகளைப் பற்றிச் சொல்லி மனதுக்கு வலுவூற்றுகிறார். உட்கைகள் என்று வரும்போது, கோவணத்தை எப்பிக் கட்டுவது என்பதை விலாவாரியாகச் சொல்கிறார். நல்லவேளை படம் போட்டு விளக்கத் தலைப்படவில்லை.

அந்தக் காலத்துப் பணிகள் தலமையிரை அழகுத் தமாக வாரி ஒற்றைப் பின்னல் அல்லது இரட்டைப் பின்னல் போட்டுக் கொள்வார்கள். தலமையிரை விரித்து விட்டபடி ஒருவரும் திரியமாட்டார்கள். அப்படித் திரிபவர்கள் அநுகேமாகப் பதைதியக் காரிகளாக இருப்பார்கள் என்கிறார். யாரைச் சாடுகிறார்? இன்றைய நாகரீகத்தையா? அல்லது பணிகளையா? ஆசிரியர் துணிச்சல் பரேவழிதான்.

நான்கு பரே ஒரு துவிச்சுக் கர வண்டியில் பயணித்த அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார். அந்தக் காலத்துக் குறைவான போக்குவரத்து வசதிகளைப் பற்றிப் புகுந்து கொள்ள முடிகிறது. கதிர் காம யாத் திரிகர்களின் துணிச்சலான யாத் திரைகள், அவர்களே வழியனுப்பும் உறவினர்கள், திரும்பி வருவாரா எனக் காத் திரும்பும் பணிகள் என்பவை காட்சிகளை மனதில் பதியவைக்கிறார்.

வெற்றிலையைப் போட்டுவிட்டு எந்த இடமென்று பாராமல் எல்லா இடமும் துப்புபவர்களைக் கண்டு அருவருத்தும், கையில் மீ தமான சூண்ணாம்கண்ட இடமெல்லாம் பிசுபவர்களைக் கண்டித்தும் சொல்கிறார். குளியல் பொருட்களைப் பற்றிச் சொல்லும் போது சீ கைக்காய், சவர்க்காரங்களுடன் நிறுத்தியிருக்கலாம். இன்றைய குளியலறைப் பொருட்களைப் பற்றிச் பட்டியலிட்டும் என்னத்தையைச் சொல்ல வருகிறார் என்பதைப் புகுமுடியவில்லை.

"எப்பிள்ளை! இங்கை வந்து பார்! உன் ரைமனோன் என்ன வடிவாய் மூத்தத்திலை சித்திரம் வரஞ்சு வசை சிருக்கிறான் எண்டு பார்" என்று அந்தக் காலப் பாட்டிமார் பசேய வார்த்தைகளை மனதில் பதிந்து வைத்து இப்பொழுது எங்களுக்கு எழுதிக் காட்டியிருக்கின்றார்.

வெள்ளைக்காரன் தனது பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக எங்களவர்கள் பெரிய படிப்புகள் படிக் காமல் இருக்க என்னென்ன செய்தான் என்பதைச் சொல்கிறார். 40ரூபாய் மாதச் சம்பளத்தில் ஒரு குடும்பத் தலைவி 15ரூபாய் சம்பளம் பிடித்து தனது மகளுக்குச் சீ தனம் சரேத்த கட்டித் தனத்தை மதெவாகச் சொல்கிறார். தனது தங்கையின் திரும்பம் முடியுமட்டும் மணம் செய்யமாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்து இறுதிவரை பிரம்ச சாரியாக வாழ்ந்த ஆணின் பரிதாப வாழ்க்கை இனி வண்டாம் என்று கட்டி இருக்கின்றார். குடிமக்கள், சாதிகள், கடன் கழிப்பு ஆகியனவற்றைச் சொல்லி அந்தக் காலமேட்டுக் குடிகளின் வாழ்க்கையை மனநிலையைச் சொல்லிவைக்கிறார். அதனேரேம் மேட்டுக் குடிகளும் சித்திரத்தான் என்பதையும் சொல்லியிருக்கின்றார்.

சதிர்க் கச்சரேத்தான் சின்னமேமென்று அழகைக் கப்பட்டது என்கிறார். நிகழ்ச்சிக்கு நடனமாட இந்தியாவில் இருந்துதான் பணிகள் வந்தார்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார். வந்தவர்களில் பலர் இங்கே தேங்கிவிட்டார்கள் என்றும் அதற்கு சாட்சியாக புகழ்பெற்ற நாடக நடிகை கன்னிகா பரமேஸ்வரியைச் சூட்டிக் காட்டுகிறார்.

Written by மஃனா

Friday, 07 August 2009 04:41 - Last Updated Sunday, 09 August 2009 10:35

ஆட்டகைக் கொழுகக் வதைத்தால் நல்ல விலகைக்கு விற்கலாம் என்ற நின்பைப் பேசுதவிர அது தயெ வத்திற்கு நரேந்தது விட்ட ஆடு என்ற படியால் அல்ல என்று சொல்லி பலி கொடுப்பதைப் பற்றி ஒருபிடி பிடித்திருக்கின்றார். அதே போல் வலது பக்கத்தால் சுவாசம் போய் வந்தால் வறற்றி. இடது பக்கத்தால் சுவாசம் போய் வந்தால் தோல்வி என்ற மிகக் குடிச சாத்திரத்தின் இரகசியத்தைப் போட்டு உடதைத் திருக்கின்றார். மந்திரவாதிகளின் தந்திரங்களையும் இவர் விட்டு வகைகவில்லை.



பண்கள் ஒடுக்கப் பட்டதெனவையுடன் சொல்லியிருக்கின்றார். அதனேரேம் கிடுகு வலே துவாரம் தருப்படலை போன்ற விடயங்களென மிகவும் சுவாரச்யமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார். இவரது குடும்பத்தில் பலர் ஆயுர் வதே வதைத்தியத்திறையில் சம்பந்தப் பட்டிருப்பதால் அதைப் பற்றி மிகவும் விபரமாகச் சொல்லியிருக்கின்றார். ஓப்பாரிப் பாடலை பாடி வதைத்திருக்கிறார். லண்டனில் அன்று இவர் பாடிய ஓப்பாரிப் பாடலுக்கான வரவறேபையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கின்றார்.

காதுக்கின்னாத குடும்ப சௌகரியுக்கு பக்கங்களென ஒதுக்கியிருக்கிறார். அதற்காக 63 திட்டுக்களையும் எழுதி வதைத்திருக்கின்றார். காதுக்கினிய சௌகரியை அந்தக் காலத்தில் பசேவில்லையா என்ன? "என்றைக்குஞ்செல்லே! அதுததமுறை எழுதக்கை காதுக்கினிய சௌகரியையும் எழுதிவையுங்கோ அப்பு."

தமிழரிடம் அந்தக் காலத்தில் போட்டியும் பொறாமையும் இருந்தது என்கிறார். இதில் என்ன புதுமை? எந்தக் காலத்தில் அது தமிழரிடம் இல்லாமலிருந்தது? மொட்டகைக் குடாசி போடுவது மட்டுமல்ல காட்டிக் கொடுப்புகளும் இன்றும் தொடரத்தானே செய்கிறது. சில இடங்களில் அந்தக் காலத்துக்கும் இந்தக் காலத்துக்கும் ஒப்பீடு செய்து பார்க்கின்றார். அந்த ஒப்பீட்டிற்கு பண்களையே அதிகமாக இழுத்திருக்கின்றார். அதன் மூலம் ஓ.. இவரும் அந்தக் காலத்து ஆள்தானே என்று நினகைக் வகைகிறார்.

சிசு. நாகநே திரனது எழுத்தகுகளில் நகசைச்சுவை உணர்வு அதிகம் தரிகிறது. அது இவரது எழுத்து நடகைக்கு மருகப்டுகிறது. கலவெளன் சிசு. நாகநே திரனது அந்தக் கால யாழ்ப்பாணம் நல்லதொரு பதிவாக வந்திருக்கிறது. இவரிடம் இன்னும் பல விசயங்கள் இருப்பதும் புரிகிறது. அவையெல்லாம் வெளியில் வரவணேட்டும்.

- 0000